FRANCES HODGSON BURNETT

Gizli Bahçe

FRANCES HODGSON BURNETT

24 Kasım 1849'da İngiltere'nin Manchester kentinde doğdu. Babası 1853'te hayatını kaybetti ve ailesi aynı yıl Amerika Birleşik Devletleri'nin Tennessee kentine göç etti. Aile bütçesine katkı sağlamak için, on dokuz yaşından itibaren dergilere öyküler yazdı. 1873'te, bir hekim olan Swan Burnett'le evlenmesinin ardından, öykülerin yanı sıra roman yazmaya da başladı. *Küçük Lord Fauntleroy* 1886'da ve *Gizli Bahçe* 1911'de yayımlandı. Bahçıvanlıkla ilgilendi ve et yemeyi büyük ölçüde reddetti, ki bunların izlerine kitaplarında rastlanır. 1924'te hayatını kaybedene dek kitap yazmayı sürdürdü.

The Secret Garden

İletişim Yayınları 3483 • İletişim Çocuk Klasikleri 23
ISBN-13: 978-975-05-3751-6
© 2024 İletişim Yayıncılık A. Ş. / 1. Basım
1. Baskı 2024, İstanbul

YAYINA HAZIRLAYAN Necdet Dümelli
TASARIM Suat Aysu
KAPAK ve KAPAK İLLÜSTRASYONU Seda Mit
İÇ İLLÜSTRASYONLAR Charles Robinson
UYGULAMA Hüsnü Abbas
DÜZELTİ Begüm Hazar Keleş

BASKI Ayhan Matbaası • SERTİFİKA NO. 44871
Mahmutbey Mahallesi, 2622. Sokak, No: 6/31 Bağcılar 34218 İstanbul
Tel: 212.445 32 38 • Faks: 212.445 05 63

CİLT Güven Mücellit • SERTİFİKA NO. 45003
Mahmutbey Mahallesi, Devekaldırımı Caddesi, Gelincik Sokak,
Güven İş Merkezi, No: 6, Bağcılar, İstanbul, Tel: 212.445 00 04

İletişim Yayınları • SERTİFİKA NO. 40387
Cumhuriyet Caddesi, No. 36, Daire 3, Seyhan Apartmanı,
Harbiye Mahallesi, Elmadağ, Şişli 34367 İstanbul
Tel: 212.516 22 60-61-62 • Faks: 212.516 12 58
e-mail: iletisim@iletisim.com.tr • web: www.iletisim.com.tr

FRANCES HODGSON BURNETT

Gizli Bahçe

The Secret Garden

ÇEVİREN
BAŞAK BEKİŞLİ

iletişim

Bütün dipnotlar çevirmene aittir.

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ 7

1 *Hiç Kimse Kalmadı* **13**
2 *Küçük Hanım Mary Tam da Aksi* **22**
3 *Çalılık Arazinin Öbür Ucunda* **34**
4 *Martha* **41**
5 *Koridordaki Ağlama Sesi* **66**
6 *"Ağlayan Biri Vardı, Vardı İşte!"* **76**
7 *Bahçenin Anahtarı* **87**
8 *Yolu Gösteren Kızılgerdan* **97**
9 *Bu Zamana Dek İçinde Yaşanmış En Tuhaf Ev* **109**
10 *Dickon* **123**
11 *Ökseardıcının Yuvası* **141**

12 *"Bir Parça Toprağım Olabilir mi?"* **153**
13 *"Ben Colin"* **166**
14 *Genç Bir Raca* **187**
15 *Yuva Yapmak* **205**
16 *"Hiç de Kalmam İşte!" Dedi Mary* **223**
17 *Öfke Nöbeti* **234**
18 *"Kesinkes Hiç Vakit Kaybetmemen Lazım"* **245**
19 *"Gelmiş!"* **256**
20 *"Sonsuza Dek Yaşayacağım Ben – Sonsuza Dek, Sahiden Sonsuza Dek!"* **273**
21 *Ben Weatherstaff* **286**
22 *Güneş Battığında* **302**
23 *Büyü* **311**
24 *"Bırakın Gülsünler"* **330**
25 *Perde* **348**
26 *"Bu Annem!"* **360**
27 *Bahçede* **375**

KARAKTERLER **399**

SÖZLÜK **401**

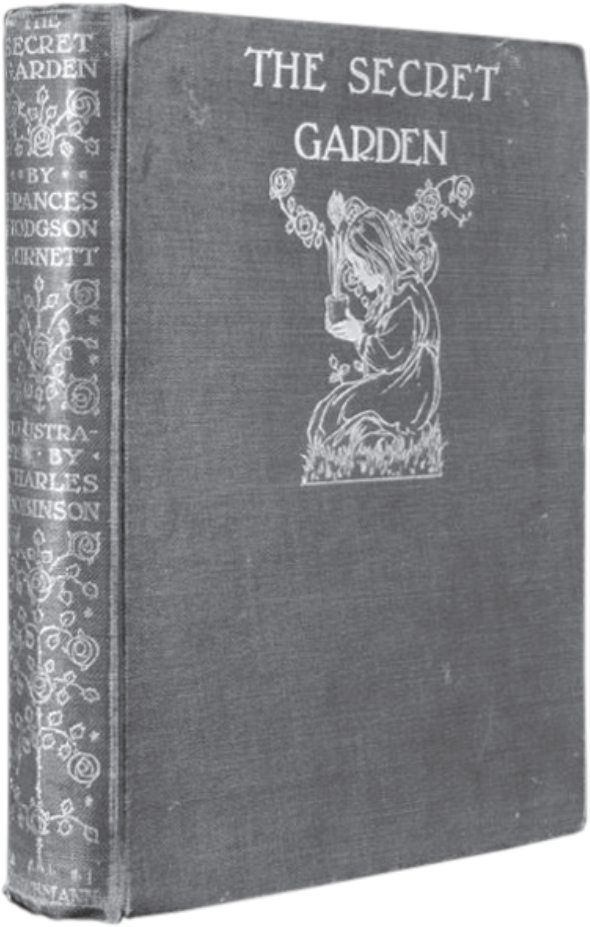
THE SECRET GARDEN

1

Hiç Kimse Kalmadı

Mary Lennox enişte sinin yanında yaşamak üzere Misselthwaite Malikânesi'ne gönderildiğinde, herkes onun o zamana dek görülmüş en aksi çocuk olduğunu söyledi. Bu doğruydu da. Mary'nin ince bir yüzü ve ufak, ince bir vücudu, ince telli açık renk saçları ve ekşi bir yüz ifadesi vardı. Saçları sarıydı ve suratı da sarıydı, çünkü Hindistan'da doğmuş ve her zaman şu ya da bu şekilde hasta olmuştu. Babası İngiliz Hükümeti bünyesinde bir mevkide bulunmuş ve kendisi de her zaman meşgul ve hasta olmuştu; annesi ise yalnızca partilere gitmeyi ve şen şakrak insanlarla birlikte eğlenmeyi önemseyen muazzam güzellikte bir kadındı. Küçük bir kız istememişti bile ve Mary doğduğun-

da onu bir Ayah'ın[1] himayesine vermiş, Ayah'ın da şayet Mem Sahib'i[2] memnun etmek istiyorsa, çocuğu mümkün olduğunca göz önünden uzakta tutması gerektiğini anlaması sağlanmıştı. Hal böyle olunca, Mary hastalıklı, hırçın, çirkin, küçük bir bebekken ayakaltından uzakta tutuldu ve hastalıklı, hırçın, yalpalaya yalpalaya yürüyen bir yaratığa dönüştüğünde de aynı şekilde ayakaltından uzakta tutuldu. Hiçbir zaman Ayah ve diğer yerli hizmetçilerin kara suratlarından başka bir şeyi ona alışkın olacak şekilde gördüğünü hatırlamadı. Onlar da, Mem Sahib onun ağlamasından rahatsız olursa kızacağı için, her daim Mary'ye itaat ettiklerinden ve ona her konuda kendi istediğini verdiklerinden, Mary altı yaşına geldiğinde o zamana dek yaşamış tüm küçük, pis domuzlar kadar zorba ve bencildi. Ona okuma yazma öğretmeye gelen genç İngiliz mürebbiye ondan o kadar nefret etti ki, işini üç ay içinde bıraktı ve başka mürebbiyeler gelip onun yerini doldurmaya çalıştığında da, her seferinde ilkinden daha kısa sürede çekip gittiler. Şu halde Mary sahiden nasıl kitap okunacağını öğrenmek istemeyi seçmemiş olsa, alfabeyi asla öğrenmezdi bile.

Korkunç derecede sıcak bir sabah, Mary aşağı yukarı dokuz yaşındayken, kendini çok öfkeli hissederek uyandı ve yatağının yanı başında dikilen hizmet-

1 (Hint.) Dadı.

2 Hanımefendi.

çinin kendi Ayah'ı olmadığını görünce daha da öfkelendi.

"Sen neden geldin?" dedi yabancı kadına. "Kalmana izin vermeyeceğim. Bana Ayah'ımı gönder."

Kadın korkmuş göründü, ama yalnızca kekeleyerek Ayah'ın gelemeyeceğini söyledi; Mary bir öfke patlamasına kapılıp ona vurduğunda ve tekmeler attığında ise, yalnızca daha da korkmuş görünüp, Ayah'ın Küçük Hanım Sahib'in yanına gelmesinin mümkün olmadığını yineledi.

O sabah havada esrarengiz bir şey vardı. Hiçbir şey olağan düzeninde yapılmadı ve yerli hizmetçilerin birçoğu ortada yokmuş gibi görünüyor, bu arada Mary'nin gördükleri de kül gibi ve korku dolu yüzlerle sessiz sessiz, kendilerini hissettirmeden dolanıyor ya da telaşla oradan oraya koşturuyordu. Fakat hiç kimsenin ona bir şey söyleyeceği yoktu ve Ayah'ı da gelmedi. Aslında Mary sabah saatleri geçerken tek başına bırakıldı ve gezine gezine en sonunda bahçeye çıkıp verandanın yakınlarındaki bir ağacın altında kendi kendine oynamaya başladı. Bir çiçek tarhı oluşturuyormuş gibi yaptı ve büyük, parlak kırmızı amberçiçeklerini küçük toprak yığınlarının içine sıkıştırdı; tüm bu süre boyunca gitgide daha fazla sinirleniyor ve kendi kendine, geri döndüğünde Saidie'ye söyleyeceği şeyleri ve takacağı isimleri homurdanıyordu.

"Domuz! Domuz! Domuzun çocuğu!" dedi, çünkü bir yerliye domuz demek hakaretlerin en kötüsüdür.